

РЕШЕНИЕ

№ 43217

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав, в
публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **7058**
по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния
процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на О. Д. О., ЕГН [ЕГН] срещу Ревизионен акт №Р-22002219008363-091-001 от 12.02.2021 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията, и С. С. К. - ръководител на ревизията потвърден с Решение №877/10.06.2021г. на директор на дирекция ОДОП С., с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорност за задължения на „КОКО ПАРТС“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] общо в размер на 577 638,68 лв. /главица и лихви/, в това число: данък върху доходите по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 15 769,75 лв. и лихви в размер на 6 240,23 лв., данък по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 192 741,88 лв. и лихви в размер на 83 140,49 лв., корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 142 815.54 лв. и лихви в размер на 56 099,26 лв., задължителни осигурителни вноски по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и Закона за здравното осигуряване /330/, общо в размер на 57 930,50 лв. и лихви в размер на 22 901,03 лв. В жалбата се изтъкват доводи за нищожност на РА, тъй като ЗВР, с която е

образувано ревизионното производство не е връчена лично на управителя на ревизираното лице, по електронен път или по реда на чл. 32 от ДОПК, а приложените по преписката протоколи по чл. 50 от ДОПК не са годни да удостоверят редовно връчване. Изтъкват се конкретни съображения за допуснати процесуални нарушения при връчване на ЗВР. Развитите в жалбата оплаквания са за нищожност на атакувания ревизионен акт. Твърди се, че ревизионното производство е протекло

при съществено нарушение на съдопроизводствените правила, тъй като при невръчена ЗВР не е налице започнало ревизионно производство, а издаденият в резултат на опоречено производство РА е нищожен. Иска се обявяване нищожността на ревизионния акт.

В с.з. жалбоподателя не се явява. Представява се от адв. Д., който поддържа жалбата на инвокираните в нея основания.

Ответникът в съдебно заседание, чрез юриск. М. иска отхвърляне на жалбата като неоснователна и потвърждаване на РА. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002219008363-020-001 от 18.12.2019 г., е възложено извършването на ревизия на О. Д. О.. Ревизията е за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК за задължения на „КОКО ПАРТС“ ЕООД, с предходно наименование „МЕГАПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД.

Ревизията приключва с Ревизионен акт /РА/ №Р-2 2002219008363-091-001 от 12.02.2021 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията, и С. С. К., на длъжност главен инспектор НАП П. - ръководител на ревизията.

Процесната ревизия е повторна за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК за спорните периоди и видове данъчни и осигурителни задължения. Възложена е в изпълнение на указанията, дадени с Решение №1844 от 01.11.2019 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен и върнат за нова ревизия Ревизионен акт №Р- 22220619000446-091-001 от 07.08.2019 г., издаден от Ф. С. Й. - орган възложил ревизията, и К. П. Я. - ръководител на ревизията. Видно от приложените по преписката документи, първоначално възложилият ревизията орган по приходите - Ф. С. Й., е депозирала искания за самоотвод на основание чл. 76, ал. 1 от ДОПК. От директора на ТД на НАП С. е издадено Решение по искане за самоотвод №4 от 26.11.2019 г., съгласно което Ф. С. Й. е отведена от производства по възлагане на ревизия по искания №22801745 от 25.11.2019 г. и №22801627 от 21.11.2019 г. въз връзка с Решение №1844 от 21.11.2019 г. и Решение №1848 от 01.11.2019 г. на директора на ТД на НАП С.. Предвид това, ревизията е възложена на С. Т. К..

За извършване на ревизията и издаване на РА органите по приходите са командировани на основание чл. 86 от Закона за държавния служител.

С ревизионния акт на жалбоподателя е ангажирана отговорност на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК в качеството му на управител и пълномощник на „КОКО ПАРТС“ ЕООД, за задължения на дружеството за данъци по ЗДДФЛ, ЗКПО, ЗДДС и задължителни осигурителни вноски по КСО и 330, установени с издаден на „КОКО ПАРТС“ ЕООД ревизионен акт, или декларирани с подадени от дружеството декларации обр. 1 и обр. 6 по Наредба №Н-8/2005 г., понастоящем отменена в тази й редакция.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за ангажиране на отговорност по чл. 19 от ДОПК, на основание чл. 45 от ДОПК са инициирани насрещни проверки на „КОКО ПАРТС“ ЕООД. За резултатите са съставени Протокол за извършена насрещна Проверка №П-03000320045674-141-001 от 26.05.2020 г. и Протокол за извършена насрещна проверка №П-03000320114541-141-ОС 1 от 02.10.2020 г.

След справка в ТР органите по приходите са констатирани, че „КОКО ПАРТС“ ЕООД е вписано в регистъра на 15.09.2015 г. с първоначално наименование „МЕГАПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, с едноличен собственик на капитала и управител - А. В. С.. На 11.08.2016 г. е вписано прехвърляне на дружествените дялове на новия собственик и управител - О. Д. О.. Впоследствие същият е

прехвърлил дяловете си на В. Д. З., което обстоятелство е вписано в ТР на 16.11.2016 г. При направена справка в Нотариална камара е констатирано, че ревизирият субект има издадено пълномощно №5324 от 08.11.2016г. по силата на което В. Д. З. го упълномощава да извършва от и за сметка на дружеството всякакви правни и фактически действия, като я представлява като управител и едноличен собственик на капитала.

Установено е, че през ревизираните периоди извършваната от „КОКО ПАРТС“ ЕООД стопанска дейност е търговия с употребяващи части за леки и товарни автомобили чрез интернет магазин с домейн www.megaparts.bg. За извършване на доставките до клиенти дружеството има сключен Договор от 14.05.2016 г. с „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК] за куриерски и пощенски услуги е отложено плащане. При направена в хода на предходната ревизия насрещна проверка на „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД е констатирано, че в дневниците му за покупки са отразени фактури, издадени от „МЕТ АНАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД /понастоящем „КОКО ПАРТС“ ЕООД/ общо на стойност 67 501,80 лв. Фактурите са с предмет „комисионна“. Издадените към „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД фактури й са декларирани от „МЕГАПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и не са отчетени приходи от комисионни услуги. Съответно в дневниците за продажби на „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД са отразени фактури е получател „МЕГАПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Фактурите са за извършени куриерски услуги за 2016 г. общо на стойност 49 475,86 лв. Разходите за куриерски услуги също не са отчетени от „МЕГАПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. При направената му насрещна проверка „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ЕООД е предоставило данни за всички изпратени чрез него й получени от клиенти куриерски пратки на автомобилни части с подател „МЕГАПАРТС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. Установено е, че плащанията от клиентите са правени в брой или по банкова сметка.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад, срещу който е постъпило възражение от страна на жалбоподателя.

Ревизията приключила с издаването на Ревизионен акт №Р-22002219008363-091-001 от 12.02.2021 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията, и С. С. К. - ръководител на ревизията, който след обжалването му е потвърден с Решение №877/10.06.2021г. на директор на дирекция ОДОП С., с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорност за задължения на „КОКО ПАРТС“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] общо в размер на 577 638,68 лв. /главица и лихви/, в това число: данък върху доходите по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 15 769,75 лв. и лихви в размер на 6 240,23 лв., данък по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 192 741,88 лв. и лихви в размер на 83 140,49 лв., корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 142 815.54 лв. и лихви в размер на 56 099,26 лв., задължителни осигурителни вноски по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, общо в размер на 57 930,50 лв. и лихви в размер на 22 901,03 лв.

По делото са приети съдебно-компютърна и съдебно-графологични експертизи, които съдът кредитира изцяло при разбора на доказателствата.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима по арг.на чл.149 ал.5.АПК във вр. §2от ДР на ДОПК. С жалбата подадена до съда са релевирани доводи за нищожност на РА, а според чл. 149, ал. 5 АПК, административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето. Съдът намира, че е сезиран от надлежна страна срещу акт, с който се

засягат нейни права и интереси, поради което следва да се произнесе само относно изразената претенция за обявяване нищожността на ревизионния акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Както вече бе посочено по – горе, предмет на настоящото производство е единствено заявеното от оспорващия искане за прогласяване нищожност на РА № Р-22002219008363-091 -001 от 12.02.2021 г., издаден от С. К. - орган, възложил ревизията, и С. К. - ръководител на ревизията. Обсъждайки доводите на искателя, така както са заявени с жалбата и допълнението към нея, съдът намира следното:

В настоящият случай в жалбата срещу ревизионния акт са изложени възражения за нищожността му, поради „нарушени процедури по връчване на акта и окомплектоване на преписката“.

Проверката за нищожност, съгласно чл. 168, ал. 2 от АПК се извършва служебно от съда, дори когато няма искане за това от някоя от страните.

В теорията и практиката на административното правораздаване могат да се открият няколко основни критерии, по които следва да се прави разграничение между нищожни и незаконосъобразни административни актове. Нищожността на един административен акт е порок, който е толкова тежък, че прави абсолютно невъзможно санирането му.

Нищожността на административен акт е предпоставена от установените изисквания за валидност, които са свързани с формата и съдържанието му (арг. чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК), като: липса на съществени реквизити, пълна липса на мотиви. Нищожен е и акт, издаден от материално и процесуално некомпетентен административен орган.

Разглежданият РА № Р-22002219008363-091 -001 от 12.02.2021 г., издаден от С. К. - орган, възложил ревизията, и С. К. - ръководител на ревизията страда от такива съществени пороци, които да го определят като нищожен.

Като безспорен критерий за нищожност на първо място, в жалбата са наведени твърдения относно липсата на компетентност на административния орган да издаде акта. Компетентността на административния орган представлява кръга от въпроси от сферата на изпълнителната власт, които той едновременно е овластен и задължен да решава. Конституцията на Република България и АПК прогласяват принципа на законоустановеност на компетентността на административните органи. Те могат да действат само въз основа на закона и в рамките на правомощията си, а актовете и действията им извън тях са винаги нищожни - не пораждат правни последици. В Тълкувателно решение № 2-91- ОСГК на Върховния Съд е посочено, че „всяка некомпетентност води до нищожност“.

В разглеждания случай съдът приема, че ревизията е възложена от компетентен по смисъла на чл. 112 ДОПК орган по приходите. Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Оспорвания РА е издаден съвместно от компетентни органи по приходите- С. К. - орган, възложил ревизията, и С. К. - ръководител на ревизията. В чл. 7, ал. 1, т. 3 от ЗНАП са изброени органите по приходите, оправомощени да издават ревизионни актове, в това число и „началниците на отдели и сектори“ каквато длъжност заема в конкретния случай лицето, упълномощено със заповедта за определяне на компетентен орган.

Съгласно мотивите на Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. постановено по т.д. №10/2016 г. на ВАС. за да е налице валидно издаден ревизионен акт, същият следва да е издаден от две лица - органът, възложил ревизията и ръководителя на ревизията. Компетентността на първия произтича от закона - чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и заповедта на директора на ТД. Компетентността на втория произтича от заповедта на възложилия ревизията орган о приходите.

В настоящия случай това условие е изпълнено, от което следва, че процесният ревизионен акт е издаден от органи по приходите, овластени по изискуемия от закона ред. По аналогични казуси са постановени Решение №8963 от 10.07.2017 г. по адм. дело №3142/2017 г., Решение №14034 от 12.11.2020 г. по адм. дело №6435/2020 г., Решение №10931 от 30.11.2022 г. по адм. Дело №1071/2022 г. по описа на Върховен административен съд /ВАС/.

Оспореният ревизионен акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1, т. 1-8, а именно името и длъжността на органа, който го издава, номера и датата на акта, данните на ревизираното лице, обхвата на ревизията, съдържа мотиви, разпоредителна част, с която се определят задълженията. В този смисъл релевираните основания от процесуалния представител на жалбоподателя не намират законова основа.

На следващо място, съдът приема и възраженията във връзка с валидността на електронните подписи за неоснователни, като намира, че същите съответстват в пълна степен на изискванията в Регламент 910/2014.

Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3,

т.35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл. 4 от ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 от ЗЕДЕУУ, електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал. 3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай, РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл. 13, ал. 1 от ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент /ЕС/ № 910/2014, а именно данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва.

Дефинициите за усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис съгласно чл.13, ал. 3 и ал. 4 от ЗЕДЕУУ препращат към същия регламент и съгласно тях „усъвършенстван електронен подпис“ означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в

чл.26 от регламента: да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа, да може да идентифицира титуляря на подписа, да е създаден чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, и да е свързан с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях; а „квалифициран електронен подпис“ означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен

подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да

е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От

изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен

документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ.

Според чл. 28, ал. 1 от ЗЕДЕУУ /в посочената редакция/, доставчикът на удостоверителни услуги води електронен регистър /база данни/, в който публикува удостоверенията, които използва в дейността си като доставчик, издадените удостоверения и списъка на прекратените удостоверения. Последната разпоредба е доразвита в чл. 37, ал. 2 от Наредба за дейността на доставчиците на удостоверителни услуги, реда за нейното прекратяване и за изискванията при предоставяне на удостоверителни услуги, според която регистърът съдържа: 1. удостоверенията за квалифициран електронен подпис, които използва в дейността си като доставчик на удостоверителни услуги; 2. списък на издадените удостоверения за квалифициран електронен подпис; 3. списък на прекратените удостоверения; 4. удостоверения за време за представяне на електронен подпис, създаден за определен електронен документ, в случаите, когато такива се издават от доставчика на удостоверителни услуги; 5. информация по чл. 28, ал. 3 от ЗЕДЕУУ. Следователно публичният електронен регистър на доставчика съдържа информация относно действащите и прекратените удостоверения за квалифицираните електронни подписи, издадени от същия.

В случая не се констатира несъответствия при полагане на КЕП, които да засягат тяхната валидност или да поставят под съмнение възможността за безспорна идентификация на лицата, които са ги положили.

Основателно е обаче оплакването, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в частта относно извършеното оспорване на надлежното връчена на основополагащия акт спрямо ревизираното лице в рамките на развитото се ревизионно производство. Съображенията на съда са следните:

Съгласно чл. 112, ал. 1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията. Разпоредбата на чл. 113, ал.1 от ДОПК определя съдържанието на ЗВР. По силата на чл. 113, ал.2 от ДОПК е въведено императивното изискване заповедта за възлагане на ревизия да се връчва на ревизираното лице. Макар обаче ревизионното производство се образува с издаването на ЗВР, от датата на връчването ѝ разпоредбата на чл. 114, ал. 1 ДОПК обвързва началото на определения срок за извършване на ревизията. Тоест същинското извършване на ревизията - действията по събиране на доказателства за установяване на задълженията, следва да започне след връчването на ЗВР и оттогава да започне да тече срокът за извършване на ревизията. Ревизионното производство, разглеждано като сложен фактически състав, включва издаване на заповед за възлагане на ревизия- чл. 112, ал. 1 ДОПК и нейното връчване на ревизираното лице – чл. 114, ал. 1 и чл. 113, ал. 2 ДОПК. Всички процесуални елементи, включително срокът за извършване на ревизията, започват да текат от момента на

върчване на ЗВР.

Чл. 29 ДОПК регламентира възможните и допустими способи за върчване на книжа досежно административни производства по реда на този кодекс. Предвидени са различни хипотези на уведомяване на ревизираното лице за производството, водено срещу него, с цел обезпечаване и гарантиране на личното му участие във всеки един процесуален етап на производството, а оттам и на възможността и правото му да повлияе на хода и крайния резултат от ревизията в случая.

В случая няма данни да е приложен редовен някой от възможните и допустими способи за върчване на съобщенията в административното производство - не са представени доказателства за успешното прилагане на който и да е от предвидените в чл. 29 ДОПК способи за върчване на книгата.

Във връзка с направените оспорвания на жалбоподателя относно начина на върчване на ЗВР и последващите документи, съдът на осн. Чл.193 ГПК вр. с пар.2 от ДОПК откри производство по оспорване на документ и допусна изслушването и прие съдебно-графологична експертиза от заключението по която се установи, че подписа положен като получател на ЗВР не е на жалбоподателя по делото. По тази причина настоящата съдебна инстанция стига до извода, че ЗВР не е надлежно върчена в съответствие с чл. 30, ал. 3 и ал. 6 ДОПК, а нарушението на чл. 113, ал. 2 ДОПК рефлектира върху крайния акт, с който приключва ревизията – РА е издаден извън рамките на ревизионното производство, което обуславя неговата нищожност.

Когато ЗВР не е върчена на ревизираното лице или упълномощено от него лице е допуснато нарушение на изискването на чл. 113, ал.2 от ДОПК, което е съществено и има за последица невалидност на всички последващи процесуални действия, извършени от органите по приходите по установяване на задълженията, включени в обхвата на ревизията, в това число съставяне и върчване на ревизионния доклад, издаване на заповед за определяне на компетентен орган по чл. 119, ал.2 от ДОПК и издаването на ревизионния акт. Заповедта по чл. 113, ал.1 от ДОПК е актът, който слага началото на производството по извършване на ревизията като съвкупност от процесуални действия на органите по приходите за установяване на данъчните задължения съгласно чл.108 от ДОПК чрез издаването на ревизионен акт по чл. 118 от ДОПК и определя времевата компетентност на органа по приходите, оправомощен за издаването на акта съгласно чл. 119, ал.2 от ДОПК. Поради това задължително за законосъобразното развитие на цялото ревизионно производство, е тази заповед да отговаря на определените от закона изисквания по чл. 113 от ДОПК, в това число и да бъде надлежно върчена на ревизираното лице. Неспазването на тези изисквания води до недействителност на извършените въз основа на заповедта действия, съответно до недействителност на крайния административен акт, с който ревизията е приключила.

След като ЗВР не е върчена изобщо в хода на ревизионното производство, ревизията по отношение на О. О. не е започнала и не е приключила към момента на издаване на акта, поради което установените задължения по отношение на жалбоподателя, се явяват установени в нарушение на изискването по чл. 108 от ДОПК.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че срокът за извършване на ревизията с предметния обхват, определен в /ЗВР/ №Р-22002219008363-020-001 от 18.12.2019 г., не е започнал да тече. В този смисъл е Решение № 2380 от 4.03.2008 г. на ВАС по адм. д. № 10871/2007 г., I о., в мотивите на които се сочи, че при невръчена ЗВР е налице незавършен акт на администрацията - на практика ревизията по смисъла на закона въобще не е започнала, което обуславя извод, че РА е опорочен с недостатък, който не може да бъде саиран, още Решение № 13712/17.11.2014 г. по адм. д. № 16463/2013 г. на Върховния административен съд и редица други. Крайният акт, с който приключва ревизията - Ревизионният акт се явява

издаден извън рамките на ревизионното производство, което го опорочава до степен на неговата нищожност/ Решение № 5181 от 23.04.2021 г. на ВАС, I отделение по адм. д. № 1063/2021 г. и Решение № 4748 от 14.04.2021 г. на ВАС, I отделение по адм. д. № 13484/2020 г. и посочената в мотивите му съдебна практика, Решение № 3899 от 11.04.2025 г. на ВАС, I отделение по адм. д. № 1676/2025 г. И др./

Наред с това ревизираното лице, спрямо което не е започнал да тече срокът за извършване на ревизията поради невръчване на ЗВР, е фактически лишено от участие в ревизията, включително и като до него не са достигнали не само възлагателните актове за производството, но и искането за представяне на доказателства и обяснения по ревизираните задължения. Резултатите от извършеното ревизионно производство, обективирани в ревизионния акт, са достигнати посредством редица процесуални действия, протекли в случая без участие на ревизираното лице. По този начин процесуалните действия по извършване на ревизията и установяване на процесните задължения до издаването на ревизионния доклад, са предприети без участието на ревизираното лице. Лишаването от възможността за участие на засегнатото лице в производството по издаването на засягащия го акт всякога се явява особено съществено нарушение на процедурата. ЗВР, инициирала ревизионното производство, не е законосъобразно връчена на задълженото лице, с което е осуетено реализиране на правото му на защита и валидното упражняване от приходните органи на правомощието им за установяване на задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски.

След горния анализ на допуснатото нарушение при издаване на РА съдът намира, че следва да го обяви за нищожен. След като изначално ЗВР не е връчена на жалбоподателя по реда, предвиден в чл. 32 от ДОПК, то и не е започнало ревизионно производство и от там издаденият РА е нищожен, непораждащ правни последици, което води до обявяването и, без да се връща преписката за извършване на нова ревизия, защото нормата на чл. 160, ал. 5 от ДОПК е приложима когато ревизионният акт е издаден от некомпетентни органи, но не и при нищожност поради невръчана Заповед за възлагане на ревизия – първа.

Предвид констатираната недействителност на акта, е безпредметно да се обсъжда материалната законосъобразност на установените задължения.

Относно разноските.

Основателно с оглед изхода на спора се явява искането за присъждане на направените по делото разноски в доказвания размер от 14 976,11 лв., дължими съгласно представения списък и извършените процесуални действия и заплатени държавна такса и възнаграждения за в.л.

Неоснователно се явява оспорването размера на адвокатското възнаграждение с оглед същественото процесуално представителство пред настоящата инстанция, множеството извършени процесуални действия от страна на ангажирания адвокат от жалбоподателя и фактическата и правна сложност на делото.

С тези мотиви, . съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.194 ал.2 във вр. с чл.193 ал.2 от ГПК и пар.2 от ДОПК, по заявеното от жалбоподателя О. Д. О., ЕГН [ЕГН], оспорване истинността на Разписка от 20.09.2020г. неразделна част от ЗВР №Р-22002219008363-020-001 от 18.12.2019 г., че

положения подпис срещу текста „Получател“ в Разписка от 20.09.2020г., не е автентичен, като на основание чл.194 ал.2, предложение второ от ГПК и вр. с пар.2 от ДОПК я изключва от доказателствата по делото.

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН по жалба на О. Д. О., ЕГН [ЕГН] - Ревизионен акт №Р-22002219008363-091-001 от 12.02.2021 г., издаден от С. Т. К. - орган, възложил ревизията, и С. С. К. - ръководител на ревизията потвърден с Решение №877/10.06.2021г. на директор на дирекция ОДОП С., с който на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана отговорност за задължения на „КОКО ПАРТС“ ЕООД. ЕИК[ЕИК] общо в размер на 577 638,68 лв. /главица и лихви/, в това число: данък върху доходите по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 15 769,75 лв. и лихви в размер на 6 240,23 лв., данък по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ в размер на 192 741,88 лв. и лихви в размер на 83 140,49 лв., корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ в размер на 142 815.54 лв. и лихви в размер на 56 099,26 лв., задължителни осигурителни вноски по Кодекса за социално осигуряване /КСО/ и Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/, общо в размер на 57 930,50 лв. и лихви в размер на 22 901,03 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.